

శ్రీ రామ చంద్ర పరబ్రహ్మణ్యము

18

శ్రీ రామ చంద్ర పరబ్రహ్మణ్యము

Sl. No. 743 / A. No. 11665

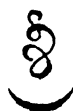
ఇది గుంటూరు జిల్లా పల్నాడు తాలూకా నాగుల రైయి
బెల్లంకొండవారి పాలెం గ్రామ కాలనమచిన్నిశృం
సరికొండ లక్ష్మీనృసింహరాజు కవిచే రచియూ

ఏతత్ గ్రామ నివాసుఁ డగు బుమిరక్షం
నీతిరాజు రామచంద్రయామృత్యవర జెన్నందిరిద్ధాత్రి
బరిశోధింపబడి జెలిగిరికిచ్చేచిన్ని
పల్నాడు తాలూకా కొప్పనూరు గ్రామ కాలనమచిన్నిశృం
జెన్నందిరిద్ధాత్రి
చిన్ని కాశ్యపు గారి మూలపురంబులో
ద్రవ్యసహాయముచే పునుడుదూ||
వివాహ వాక్యము వ్రాసినవారు ముద్రి
ముద్రా గూర్చు 250 కాపీలు. ర్రిజెందెను దాన
పగుచు | మించె

1922 సం||

వివాహ వాక్యము

రాజు దన పితామహుడు లక్ష్మీనృసిం బంధురాకారు
రాజు దీని దీ శరణులు రచనజేసి సరువయ్య సరసు
చరిత్ర వ్రాసినవారు సత్సమాధుని
నయ్య వ్రాసినవారు సత్సమాధుని
దీని సరసంబుగా వ్రాసినవారు పతిహితముచేత
కొనెక్కిరి పరమగు సయ్యవర్తిల సకల

రామచంద్రశత్రుకము

శ్రీరమఃపీఠండుసరసీహనేత్రుడు రామమూర్తియి
 ధారుణి కొప్పనూపురధాముడు నైజేలువాంచుచిన్నిశృం
 గారకులాబ్ధిసోముడగు కాశయ కిష్టఫలంబులిచ్చియా
 పూరజెలంగు నర్తకుల నొప్పగజూచు ముదంబుమీరగఁ ౧

సీ॥ శ్రీరామపదపద్మ శేవాధురీణులై జెన్నొందిరిద్దాత్రి
 చిన్నివారు । నన్నుతాచారులై సత్యప్రవీణులైజెలగిరికీర్తిచేచిన్ని
 వారు । దాసరాధేయులై ద్రవ్యసంపన్నులై । జెన్నొందుచుండిరి
 చిన్నివారు । వార్ధిగాంభీర్యులై వైభవోపేతులై । చిత్తజాకా
 రులీ చిన్నివారు । అట్టివరచిన్నివంశసుధాబ్ధిసోము । డగుచు ।
 రాణించె పైశ్చలం దగణితముగ । కొప్పనూరిపురంబులో ।
 గురుతరముగ । క్షేమవంతుండు యల్లయ్యనామఘనుడూ॥

గీ॥ ఆమహామహానకు భార్యయై ధరిత్రి । కీర్తిజెందెను దాస
 విస్ఫూర్తిచేత । సద్గుణంబుల సావిత్రి సద్యశయగుచు । మించె
 కనకాంబ శిరులచే సంచితంబూ॥

ఆవధూపరులకు గల్గి రసఘమతులు । బంధురాకారు
 లతులిత బాహుబలులు । జగతి సరువయ్య గురువయ్య సరసు
 లెన్న । మించి రకశంక పదవుల సంచితంబూ॥

క॥ సరసయ్యకు తరుణీమణి । నిరతము పతిహితముచేత
 నెగడెధరిత్రి । స్వరకోటాంబిక నుగుణా । కరయైవర్ధిలై సకల
 కల్యాణములన్.

క॥ గురువయ్యకు సతియై నుం । దరమున దమయంతి
యనగ ధరణీస్థలిలో । వివిగ సద్గుణములచే । మెరసియు
కృష్ణాంబపతికి మేలొనగూర్చెన్ ॥

గీ॥ వినుతమతియైన కృష్ణాంబ విమలగర్భ ! శుక్తిముక్తా
ఫలంబులై సొంపుమీర । గలిగిరకళంక చుంతులై విలసితమగు
వేదముల రీతిమించిరి వేట్కలలర.

సీ॥ కవికల్పవృక్షమై ఘనతరోదారుడై పద్ధిల్లకాశయ్య
వై భవమున । సత్యమందున హరిశ్చంద్ర సమానుడై ప్రబల
నాగయ్య శోభనములలర । సుందరాకారుడై మందరధీరుడై
విసిల్లె సుబ్బయ్య వేడ్కలలర । వాఙ్మిగంధీరుడై వృత్తా
చారుడై రసికుడై రామచంద్రయ్య మెరసె । ముత్తీయము
లెల్ల నొక్కచో హత్తినట్లు । మోరకులగోత పావనుల్
చారుమతులు । దనకుచుండిరి కీర్తిచే మనుజులెన్న । విరివిగా
చిన్నివంశ పవిత్రులగుచు.

సీ॥ వొప్పగా తమయింటి యుత్తరమునశాశ్వీ తముగ
గట్టించిరి విమలమైన । రామమందీరము రారాజులుమెచ్చగా నద్దే
వతాస్థాన హర్యమెన్న । నలవియే సుజనులకదిగాక తత్పురి
నడివీధిలోబావి కడుముదమున । త్రవ్వించి రత్నంత దాక్షిణ్య
వంతులై దాని యగాధంబు దలపవశమి । ధరణి జెల్పొంది
దాతలగుచు । వన్నెజెందిగద చిన్నివంశమందు । వర్త
కులు మెచ్చ మిగిలిరి వై భవమున । ధార్మికులు భాగ్యవంతులు
దానయుతులు.

క॥ అందగ్రజుడౌ కాశయ కిందీవరనేత్రయైన సుందరి
యగుచు । నృసింహయై శోభిలెశుభ । మందిరయగు రామ

లక్ష్మమాంబ ధరిత్రీన్.

క. ఆదంపతు లిద్దరు కడు | మోదంబున వ్రతముసల్పు
మురజిత్కరుణన్ | మేదినిగలిగిరి తనయులు | వేదాంత విచా
రులతుల వీర్వులుదారుల్.

సీ॥ కమనీయమూర్తియై కల్యాణవర్తియై విలశిల్లె మ
ల్లయ్య లలితయశుడు | మదనసౌందర్యుడై పెదరామ చంద్ర
య్య సత్కిర్తిజండెను సంతతంబు | శ్రీరామభక్తుడై చినరామ
చంద్రయ్య మించె శోభనముల సంపితంబు | బాలచంద్రుని
మాడ్చు బ్రబలి రిద్ధాత్రిలో గుణవంతులగు నైశ్యకోటులెన్న |
భూపామ్రాజ్యవంతులై బుధనతులయి | దసరి రకలంక చరి
తల వినయులగుచు | కన్నికాదేవి కరుణచే కలియుగమున |
బొదలి రతులిత భవ్యసంపదలచేత॥

సీ॥ వాటిలో మల్లయాభ్యుని వనితయగుచు | రహిని
జెలువొందు సశ్యనారాయణమ్మ | బుట్టె పందిరి వీరయ్య పుత్రి
యగుచు కమలతో సరియకానని కమలబల్క॥

సీ॥ సప్తసంతానములు సల్పి సాధుజనుల | బ్రోచువర
విన్ని కాశయ్య బుధసుతముగ | రామశతకంబు జెప్పించె రమ్య
ముగను | తనయశం బిలలోనుండునని తలంచి॥

క॥ ఈ వంశావళి జదివిన | భావంబున రామవిభుని
ప్రార్థించినచో | భూవలయంబున జనులకు | కేవల సంపదలు
గల్గు కిల్బిషహరమా॥

శ్రీ రామచంద్రశతకము.

చంపకమాల స్మృతములు.

మనమున మాటల స్క్రియమనక నీచరణద్వయాంబుజా
ర్చన గలుగంగజేసియు యవిగ్మయు బియు వేగ నీవు న
న్ననిశము బ్రహ్మబోధమన కాన్పనిజేయవె విష్ణురశ్రవా
ఘనుడగు చిన్ని కాశయనుగాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా॥ ౧

మామకు కన్నులిచ్చి యొకమామను గర్వమణించి దుష్టుడౌ
మామను సంహరించి రణమందున వైరులద్రుంచి యెన్ని కా
మామను రాజజేశితివి మాధవ భద్రనగాధినాథ యీ
భూమిని చిన్ని కాశయను బోవిన శ్రీరఘురామచంద్రమా ౨

గురుతర రోగబాధలను గుందుచు నెక్కడదోచక భవ
చ్చరణము లాశ్రయించితిని శౌరి కృతార్థునిజేసి నన్ను నీ
నిరుపమమైన సన్నిధిని నిల్పుమాటంచు నుతింతు బ్రోవవే
కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా॥ ౩

తనయుడుజేయుతప్పలను తండ్రిక్షమించినరీతి నన్ను నీ
తనయునిగా దలంచి ఘనదండనజేయక నన్నుబ్రోవవే
దినకరచంద్రనేత్రనుతి దివ్యచరిత్ర పవిత్రగాత్రవే
గను మును చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా ౪

శరణనివచ్చిరేని రిపుసంఘమునైనను గాతునన్న నీ
వరమవ్రతిజ్ఞ సత్యమని ప్రార్థనజేసితి భద్రతైలమం
దిరకరుణాలవాల శుభదివ్యగుణాకర భక్తపాలనా
మరహర చిన్ని కాశయను బోవిన శ్రీరఘురామచంద్రమా॥ ౫

సనకసనంద నాది మునిసన్నత సీమహనీయ రూపము
 న్గనుగొన నెంతవాడనను గావవె నా మొర యాలకించవే
 నినుభజియించువారలకు నిత్యసుఖంబొనగూడకుండునా
 ఘనముగ చిన్న కాశయను గాచిన శ్రీరఘు రామచంద్రమా॥ ౬

గురుతరమైన యీ యొడలు గొప్పవి పద్దశనొంది చిక్కెవా
 క్యరసింపు నూనమయ్యెనహహా బధిరత్వము సభవిం చెనో
 గిరముకొఱింతయయ్యె జగిస్తత కాలము నీనె నాకుది
 క్కరయ భవత్పదంబులతి హస్తమున నిక్షలనయ్యె స
 త్కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా॥ ౭

సరసిజనాభనిన్ను గనజాలక చచ్చుచు పుట్టుచుండుదు
 శ్చితుల చాచి జన్మమె యసహ్య మటంచు భవత్పదంబులం
 వివిగనమ్మిమీ భజన వేమర కుండితి నన్ను బ్రోవవే
 కరినుత చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామ చంద్రమా॥ ౮

మానసజన్మమెత్తి బహుమాయల నేను చరించుచుండి య
 జ్ఞానముచే చెలంగి పరకాంతల గూడితి మోసమందితిం
 బూనెదనీకృపారసము పొందుగ ముక్తి నొసంగవే దయాం
 భోనిధి చిన్ని కాశయను బ్రోచిన శ్రీరఘురామ చంద్రమా॥ ౯

నినునుతిజేయ శేషుడనె నీరజగర్భుడనే శివుండనే
 మనుజులలోన దుర్బలుడ మానుషహీనుడ పాపకర్ముడ
 న్మనమున గొల్తునే వినయ మారగన స్కరుణించి ప్రేమచే
 గనుగొను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా॥ ౧౦

వ్రతములు జేసినం కనక వర్షమొసంగిన నీదునామ సం
 స్తుతి కెనజాలవంచు కడు శోభన మొప్పు నుతింతు నాకు స
 ద్గతి దయచేలి బ్రోవవె సుఖప్రదభక్తిచకోర చంద్రమా

సతతము చిన్ని కాశయను సాదిన శ్రీరఘు రామచంద్రమా॥ ౧౧

జలధరదేహానీకృపకు నాగిలి మ్రొక్కితినన్ను బ్రోవవే
సలలిత వాక్యజాలబుధ సన్నత శీలదయాలవాల ని
ర్మలతరఫేల పంక్తిగళే మస్తకబృందవిఘాలినిన్ను నే
గొలచెద చిన్ని కాశయకు కోర్కెలొసంగిన రామచంద్రమా॥ ౧౨

సురుచిరమైన భోగమును శోభనజాలములియ్యమంచు నీ
చరణసరోజముల్ మదిని సన్నుతిజేతు నిరంతరంబునా
మొరవిని రావదేమి నను మూర్ఖునిగాను దలంచితీవున
త్కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥ ౧౩

నిరుపమమైన నీకథలు నేర్పున పద్యగవిత్వభాటిచే
ధరణిరచించినందులకు దాసుని సన్ను కృతార్థుజేయవే!
నరవరకైటభాంతక జనార్దన భక్తకథలప్రదాతా
కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥ ౧౪

వనజభవాండ పంక్తులను వాసవవందిత నీడుగర్భమం
దున నొకమాటుదాల్చి పరితోషితచిత్తమున న్వలుంగుమా
జనకుడవైన నీమహిమ శంకరుకైనను తింపశక్యమే!
మనుమని చిన్ని కాశయను మాటికినేలిన రామచంద్రమా॥

కలుషలతాల విత్రభవకార్ముక భంజనమాని మిత్ర ని
ర్మలతరవేష భక్తజనమానిత శీలదయాలవాలమం
జలదరహాస సత్వగుణశోభిత కాంచనచేలమాధవా
బాలుపుగ చిన్ని కాశయను బ్రోచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥

ధరనుత మంగళాంగ గజతాపవిమోచన మానిసంగ ని
ర్జరహితకార్యసాంగ కవినంస్తుత భవ్యదయాంతరంగమా
ధురతరవాక్పిసంగ పుదోర్బలభూతిమఃపతంగ స

త్కరుణను చిన్నివాళయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥

విరివిగ నిన్ను బోలు కడువేలుపులెవ్వరు నింగిజాలు నీ
చరణములం జనించెనని స్నానముజేతుగు దేవతాళిన
త్పరమ పవిత్రమూర్తిఁ వయిభాసిలు నిన్దానియాడశకృష్ణ
కరుణను చిన్ని కాళయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥౧౦

అరమరనేయనేల నిపుడాదరమొప్పగ నన్ను బ్రోవవే
కరివరుమున్నుగాచుగతి గాచెనవంచు కృత్యులచించి నీ
చరణము లాశ్రయించితిని చారుపయోదశశరీర మాధవా
కరుణను చిన్ని కాళయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥౧౧

కరువలిపట్టినిన్నుహలుని కాకినిదంతిని యంబరీషువా
నరపతి నేలినావనుచు నమ్మితి నామొరలాలకించవే
నిరతమునిన్ను వేషిణను సీకృపరాదిక నేమిసేతు న
త్కరుణను చిన్ని కాళయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥

సరసిజసంభవాండములు సాదెటి దాతకు నన్ను బ్రోవదు
మృరమె కృతావరాధుడను గావ కటాక్షము రాకయున్నదో
మరిమరివేషితే దురభిమానము నీకిపుడేలగ్గలు న
త్కరుణను చిన్ని కాళయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥
మ॥ శరణంటిం దరిజేర్చుమంటి కృపచే సామ్రాజ్యమిమ్మంటినా
దురితంబుల్విడగొట్టు నుంటి ఘనచేతో మోదమిమ్మంటి మ
ద్గురువర్యుండవటంటి తక్షణమున నోట్యర్థమిమ్మంటి న
త్కరుణనోభివవె కొవ్వనూరి పురిసీతారామధాత్రీశ్వరా॥ ౨౨

వరదుడ వైన నేమి ధనవంతుడవైనమరేమి కాస్తుభా!
భరణుడవైన నేమి బలవంతుడవైన పనేమి మమ్ముల
న్విరివిగ నేలకున్న నిను వేడుదు నాఖగరాడ్తు రంగ న

త్కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా ౨౩

బినరుహ గర్భతండ్రివయి ప్రేమ దలిర్పగ వడ్డికాసులం
వెనగొనినట్టి నిన్నుగని వేడిన ద్రవ్య మొసంగువాడవే ।
రసికుడవంచు వేడినను రావాక కొండనుజేరి కేశవా

కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా ౨౪

వనగల మత్కవిఃప్రమును ప్రాజ్ఞులకిచ్చిన మోసమంచు నా
రనుడగు వైశ్యరత్నమయి రాజలు కాశయకచ్చితీక్రమి
న్మోసరితి నీదయామృతము గోపతినిందితి నన్నుబ్రోవవే
వనుమతి కొప్పనూ రిప్పురవాసరమేశ్వర రామ చంద్రమా ౨౫

పెనగెటి కర్మజాలముల పెంపునడంచి ముదంబు మీర నీ
వనువమ భాగ్యమిచ్చెటి మహాత్ముడవంచు దలంచి మిమ్మునా
మనమున గొల్తు నిప్పుడనుమానము లేకనునన్ను బ్రోవవే
మనుమనిచిన్ని కాశయను మానుగ నేలిన రామచంద్రమా ౨౬

జనకుడు బ్రోవకున్న మది బాలియొకింతయు లేకయున్న త
జ్జననియె గాచుగాన మముసాడెటి భూతల బాతకున్వేస
న్వినయముతోటి నీపుశలవిచ్చిన తక్షణమందు సేలదా
ఘనుడగు చిన్న కాశయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా ౨౭

సతతము నిన్ను వేడినను సత్కృతు లిచ్చిన నిర్దయామతిం
వితతదర్శిద వేదనల విశ్వములోన కృశించుచున్న నా
కతులితభోగ సంపదలనైన నొసంగ విదేమివిత ప్ర
స్తుతగుణ చిన్ని కాశయను సొంపుగ నేలిన రామచంద్రమా ౨౮

జలనిధిమేరదప్పినను శంభునిశూలము పోటుదప్పినా ౨౯

న్నలినజువాత దప్పినను నాగకుల ప్రభుకాటు దప్పినా
గలశబ్దమాట దప్పినను కంతునిబోలిన చిన్ని కాశయా
భలివలుకాడిదప్పుడని వాసిగ నేలిన రామచంద్రమా ౩౦

కోసరితి నీ దయామృతము గొంటిని నీవదకంజతోయముం
కోసరితి నీ ప్రసాదమును కోరిభుజించితి చక్రహస్తయీ
వసుమతిలో నదీనజన వర్గము నేలిన పద్మనాభసా
రసుడగు చిన్ని కాశయను రక్షణజేయవె రామచంద్రమా॥ 30

తెగువతనంబుతో వెదకి తేలునుబట్టి తపించురీతిని
జగతిని దుఃఖవేదనల జాలముబొందితి మోసమొందితిం
ఖగపతి వాహాతుడకు గంటిని నీమృదుపాదకంజము
ల్నగధరచిన్ని కాశయకు నాకమొసంగవె రామచంద్రమా. 30

పఖిరజనాళి మోచపద పద్యములల్లితి పొట్టకోసమై
సతతమునీ చక్రతములు సత్కవితం రచించినైతి భు
ర్గతికిఁగయంబు జెందినిను గాంచితిని మొరలాలకించవే
హితమతి చిన్ని కాశయను హెచ్చుగ నేలిన రామచంద్రమా.

నినునుతిజేయ గానజడనే పురుహూతుడనే నరుండనే
ఘణిపతి నే భవస్కృతులు భక్తిరచించిన దాసదాసుడన్
మనజులలో నదుర్బలుడ మానక నిన్భజియింతు బోవవే ।
ఘనముగ చిన్ని కాశయనుగాచిన శ్రీంఘరామ చంద్రమా॥ 33

మొక్కితి వేడుకుంటి స్మృపముష్యుడ వంటిగురుండవంటినా
చిక్కులుబాపుమంటి సురశేవితమూర్తి వటంచు గొల్చితే
చక్కగజూడవైతి వెటుసైతును భవ్యదయాంశరం గపె
నమ్మకున చిన్ని కాశయను మాటికి నేలిన రామచంద్రమా॥ 34

గ్రోలెదనీ కథామృతము గ్రోలెదనీ పదకంజతోయమున్
మేలగుదాత వీవనుచుంచు మతిన్మృతినిచ్చినాడమా
పాలిబుడైవమీవచుచు ప్రాధానజేసితి నన్ను బ్రోవుచా 34
గేలను చిన్ని కాశయను హెచ్చుగ నేలిన రామచంద్రమా॥

సారసనాభసీ కృపకుసాగిలి మ్రొక్కితి నన్ను బ్రోవవే
కోరితి నీ వరంబులను కూరిమిచేసను గాంచమంచుమం
దారప్రసూన బృందముల తప్పక నీపదపూజజేతు ని
ద్ధారుణి కొప్పునూరి పురధామరమేశ్వర రామచంద్రమా. 3౬

చిక్కితివేడుకుంటి ననుచిక్కులు బెట్టకుమంటి నీవెనా
చక్కినిసానివంటి ననుసాదెటి తండ్రివి నీవంటి నే
టక్కులుబల్కునంటి ననుడాసి కృతార్థునిజేయమంటి నే
గ్రక్కునచిన్ని కాశయచు గాచిన శ్రీరఘరామ చంద్రమా. 3౭

నన్నుతశాలివీవె గుణసంపదలంచున పెద్దవీవె యా
వన్నులదాతవీవె మును భక్తులబ్రోచిన దైవమీవె నీ
కన్నమహాత్ముడేసి నినుగాంచి కృతార్థుడనాదునంచు ని
న్నెన్నెద కొప్పునూరినగరీశ్వర రామనృపాలచంద్రమా॥ 3౮

దోసిలి యొగ్గినాడ కడుదోసముల న్మునుజేసినాడ నీ
దాసుడదాసదాసుడను దాతవె నీవని నమ్మియున్న నా
యానములేలగల్గు భవదాజ్ఞ మెలంగితి నన్ను బ్రోవవే
వాసిగకొప్పునూరి పురవాస ధురంధర రామచంద్రమా॥ 3౯

మకరముచేత చిక్కుబడి మత్తగజేందుగ్గు నిన్ను వేడగా
చకచక నేగి చక్రమును సాహసమొప్పగ వైచినంతలో
వికవికలై ధరంబడజె విహ్వలుడై మకరేంద్రుడప్పుడే
వ్రకటిత కొప్పునూరి పురవాస జనార్దన రామచంద్రమా॥ ౪౦

కమలజసంభవుండు మును గాఢసుషుప్తిని జెందియుండగా
కుమతుడు సోమకాసురుడు కుట్రతనంబున వేదపంక్తి
క్రమముగ చోరవృత్తిగొని కంధినిజొచ్చిన మీనరూపమై
విమతునిదుర్గించి మిన్నులను వేధకొసంగవె రామచంద్రమా॥

సురలున్దానవులు న్నయోధిదగువనొప్పొప్పు మంధానమా
గిరివారాళి మునుంగగా కమఠమై కేలొడ్డు దేవాళి న
త్తరి రక్షించి సుధారసంబిడిన మూడై వంబ వీవేకదా
కరుణనోబ్ధివవె కొప్పునూరిపురి సత్కంజాక్ష రాట్పుండ్రమా॥

నిరుపమధర్మమార్గమున నీతులుజెప్పెడి సూనుజట్టి దు
ష్కరమగు బాధపెట్టుటనుగాంచి యనంతనృసింహరూపమున్
విడివిగదాల్చి కంబమున విక్రమమొప్పుజనించి శాత్రవో
దరమునుజీల్చి డింభకుని ధన్యునిజేయవె రామచంద్రమా॥ ౪౩

అదితికిబుట్టి వామనుడవై దనుజానికి కేలుజాచి త
త్ప్రధివిని మూడుపాదముల భీమబలోన్నతి నాక్రమించి సం
పదలు బలారికిచ్చి యశుభంబులద్రుంచిన మూర్తివీవె సం
పదగల కొప్పునూరి వరపట్టణ రామనృపాలచంద్రమా॥ ౪౪

దుర్జనులైన రాజులనుద్రుంచి పరాక్రమమొప్పు కార్తవీ
ర్యార్జునుని న్వధించిన సుధామరకోటి ముదంబుజెంద శౌ
ర్యార్జితద్రవ్య మొక్కఘనయజ్ఞము కిర్పణజేసితీవేకా
నిర్జరవంద్య భార్గవ మునిస్తుత రామనృపాలచంద్రమా॥ ౪౫
గారవ మొప్పుకో సలజగర్భమునందు జనించి పూర్వబృం
దారకులన్వధించి ఘనతావన వృత్తివహించి కీర్తిది
క్ష్పూరితమైవెలుంగ సృపపూజ్యతనొందిన రాఘవేంద్రమా
కోరికలిచ్చి జ్యోతువని కోరితి రామనృపాలచంద్రమా॥ ౪౬

హలము సలాయుధంబులను హస్తములస్థరియించి వైరి మం
డలములనెల్లగూల్చి మెయిడాలు శశాంకుని మించుచుండదో
ర్బలమున తేజరిల్లు యదువంశవనితృడవీవెకాదె భూ
తలమున చిన్ని కాశయను ధన్యునిజేసిన రామచంద్రమా॥

ఘనరుణబాధచే నెపుడు కష్టముజెంది యనేక దేశము
ల్వినయముచే జరించి యవివేకముమాని భవత్పదాబ్జము
లమనమున నిల్చిగొల్చితిని మామక భాములెల్లమాన్సవే
జననుత చిన్ని కాశయను సాదిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥

గురుతరమైన వల్వలికి కోమలిసేలిన రీతినన్ను స
త్కరుణను బ్రోతువీవనుచుగంటి భవత్పద పంకజంబుల
స్థరితవిహార నీకృపకు దోసిలియొగ్గితి మమ్ముగావవే
వరగున చిన్ని కాశయను సాదిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥ ౪౯

అరచురసేయనేల నిపుడాకటి కోర్వక నిన్ను వేడితి
న్వీరివిగ నన్నవస్త్రములు వేడ్క నొసంగెటి దాతవంచునీ
చరణసరోజ యుగ్మమును సన్నతిజేశితి బ్రోవవేదయ
మృరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥

ధరనిను వేడుచు టినను సాదెటియొగ్గితి నీవటంటి ను
స్థిరమతిచేత నీభజనజేసెటి నన్ను తరింపజేయవే
ధరధర నీకుదాసుడను దాసనిదూరిము కుండ మాధవా
కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥

దురితములు స్థూలంగుటకు దోసిలియొగ్గితి నన్నుబ్రోవవే
వరద దయానిధే పతిశపావననామ సురేశవంద్య నీ
చరణముల నృజించె దసుసాధుజనస్తుత భూరమేశశం
కరనుతపాదయుగ్మనిను గాంచి కృతార్థుడనైతి నేడు స
త్కరుణను చిన్ని కాశయనుగాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥ ౫౨

స్థిరమతిచేత నీభజనజేయక ముమ్మరులెల్ల ధాత్రిలో
వరకముకేగి బాధల మనంబులుతల్లడపాటుజెందిరం
చరిగి నుతించినాడ మముసేలెడి దాతపు నీవటంటి స

త్కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా॥ ౧౩

వరదుడవై ననీవె సురవర్ణ తమూర్తివి నీవెఘారుణీ
శ్వరుడవు నీవెభక్తజన వర్యుల నేలెటిదాతవీవె మద్గురుడవు నీవె
నీకృపకు దోసిలియైగితి బ్రోతువంచు నీ

త్కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా॥ ౧౪

స్థిరతరమైన నీపురము జేకుటకై భవదీయపాదము
ల్మురిపెము చేతగొల్పితిని ముఖ్యుడవీవని నమ్మియంటినా
దురితముల స్తరింప వెన దోసిలియైగితి నన్ను బ్రోవవే
కరుణను చిన్న కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా॥ ౧౫

కరివరు నేలినాడవని కాకిని బ్రోచిన రాజవంచు నీ
త్తిరినిను నమ్మియున్న నను ధన్యునిజేయవె లోకనాథమం
దరధరవాసుదేవ ఘనతాపన తాప నివారమాధనా

కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా॥ ౧౬

కరమసుర క్తిమందరము కవ్వముగా గొని నిర్జరాసురుల్
వరమతిచేత కంధిదరువొక మతాకృతి దాల్చినట్టిని
చరణమాలనృజించెదను సత్యము దప్పక నన్ను బ్రోవవే
కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీమూరరామచంద్రమా ౧౭

ధరణిని బౌద్ధమూర్తవయి దాసుల నెల్ల తరంపజేయగా
మిరివిగించినట్టి నినువేడితి నస్తయచూచి బ్రోవవే
సరసిజనేత్రమానిజన నన్ను తభవ్యచరిత్ర నేడు న

త్కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా॥ ౧౮

గరుడతురంగ నీవికను కల్కివనంజెలు వొండెదంచు నీ
చరణములనృజించుటకు సాధుజనంబులు మోదమందగా
వరములాసంగవే భువిని వర్ణనజేసితి నత్యసాంద్ర న

త్మరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా ౧౯

ధరవసుదేవపుత్ర ఘనధర్మచక్రత సురారిజైత్రసుం
దరతరగాత్రమా ధవబుధస్తవనియ్య రమాకళ త్రిమం
దరధర శూలిమిత్రనను ధన్యునిజేయవె నిన్నుగొల్తు స
త్మరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా ౨౦

చరమతి వేసివట్టి నను వంచనజేయక నేలుమంచు నీ
చరణములస్థజించెదను సాధుశరణ్య దయాలవాల భా
స్కరకుల భూషదేవముని నన్నుతమామొరలాలకించవే
కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా ౨౧
మ॥ ధరణినాభువ నీకు శూలిహితుడై దాక్షిణ్యభావంబునకొ
వరము లెక్కునొసంగెనంచు నిను నేవణింతు నన్నేలవే
సురరాక్షాగ ధురీణసీచరణము లొసంపాపుగా నమ్మితి
న్మరుణంజూడవె చిన్ని కాశయచు వేడ్కనోచురాట్చంద్రమా॥
మ॥ వరగర్వంబున నిన్ను సాల్వుడు సభన్వంచింప దూషించు
నత్తరి ఖండించిన శౌర్యమూర్తివని నేధానింతు నీనామము
న్నరనంస్తుత్యదయాలవాల భువిలో నన్నేలవే ప్రేమచే
ధరజెల్వొందిన కొప్పనూరిపుర సీతారామరాట్చంద్రమా॥ ౨౩
మ॥ సతతంబు స్థవదీయపాదములపై సాష్టాంగదండంబున
స్మరిగావించెద గావవే నను జగన్మాన్యప్రభావాధ్యవం
దిత భర్మాంబర దీనరక్ష శుభనందీప్రాంగ రాజేంద్ర వం
దిత కల్యాణధురీణ రామవరప్రధీనాధ రాట్చంద్రమా॥ ౨౪
మ॥ పరమాప్తుండవటంచు మోక్షికిరము లృద్ధాక్షు నిన్నొంచెద
న్వరహాలెన్నిగణించెనేని విలసద్వైకుంఠము జేరునా
నిరతంబు సృజియింతు నీచరితము త్నైర్వొప్ప వణింతు న

త్కరుణ స్తోవవే చిన్ని కాశయను సీతారామరాట్చంద్రమా॥
 మ॥ యివోందస్సవ-య్యపాదములు నాహృత్పద్మమందుంచిదు
 మ్మర పాపాలపులెల్లగాల్చి ఘనభాస్వత్పుష్పబృందంబులం
 గురిగా నర్పణజేతు సంపదలు చేకూరంగ మన్నించి న
 త్కరుణంజూడవె కొప్పునూరిపుర సీతారామధాత్రీశ్వరా॥ ౬౬
 మ॥ దురితుల్గొందరు నిన్ను గూర్చి తపముల్తోరంబుగాజేసి నీ
 వరముల్ గైకొని దుర్మదాంధులయి నిన్వాదించిరట్లాడు త
 స్కరబృందంబులదూరి నీకరుణకే కైవారముజ్జేతు ని
 త్తరి రక్షింపవె కొప్పునూరిపుర సీతారామధాత్రీశ్వరా॥
 మ॥ కరముప్పుంచ తురాననాండములునీ గభాంబునందాల్చి న
 త్వరజస్తామస ధారివైననిను సేధ్యాన్నించి యుష్మత్పదాం
 బురుహంబు ల్మదినిల్చి దిత్తరిని ననోపింప గానీవెభా
 స్కరవంశాంబుధి సోమరామ నరరాట్కంఠీ రవారాఘవా
 మ॥ శరముఞ్చాసిన మీనపంక్తి క్రియనీ సాన్నిధ్యమున్బాయ జా
 లరమానాధను తాంఘ్రియుగ్మ హరినీలావణ్య మెన్నంగని
 జకరబృందంబులకైన శక్యమె మహిళారామ సీతాపతీ
 కరుణంజూడవె కొప్పునూరి పురరాట్కంఠీ రవారాఘవా॥

నగరాడ్ధైర్య మృగేంద్ర శౌర్యను మబాణస్తుత్య సౌందర్యవ
 న్నగరాజస్తుతరాజవ్య నినుఢైర్యంబొప్పు శేవి తునే
 ఖగరాడ్తుంగతు రంగనీ దుదయకేకై వారముల్ జేతునీ
 జగతీమండలి చిన్ని కాశయకు మోక్షంబిచ్చు రాట్చంద్రమా॥

నిరుపమమైననీ కథలు నేరచియించిన నన్ను బ్రోవక
 న్వరమదగ్గిర వేదనల బాల్పడజేసితి వెల్లుతాళుదు
 న్వరదము కుండమాధవ భవస్తుత దివ్యచరిత్రబ్రోవవే

కరుణను చిన్ని కాశయనుగాచిన రామనృపాల చంద్రమా॥ ౭౦

శరణనివచ్చిరేని రిపుసంఘమునైనను గాతునన్ననీ
పరమప్రతిజ్ఞ జూచితిని భక్తిరచించితి వృత్తపద్యము
ల్నిరతమునన్ను బ్రోవుమనినిన్ను భజించితిదీనపాలన
త్మరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన రామనృపాల చంద్రమా.

మొరవిన వేమిశేతు నృపమ ఖ్యులు ధర్మము దప్పిరయ్యసం
గరములు సంభవించె కడుకష్టముచిత క్షశించిమానవు
ల్గురుతరమైన రోగములగుటిరి తక్కినవారి నైనన
త్మరుణను బ్రోవవేవరద కాతుక మొప్పగ రామ చంద్రమా॥

సరసిజనాభ యాచకులు నన్ను తిజేసిన బిచ్చమైన బె
ట్టరుమెడబెట్టి ద్రోయుదురు డాతురుదండము కేలబూనిభూ
వరుడవటంచు గొల్పితిమి వక్షమొసంగగ మేఘుసంపవే ౭౪
కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥

పరమముదంబు మీరనిను ప్రాధానజేసితి భక్తపాలనీ
చరణములొశ్రయించితి ని చారుపయోద శరీరగావవే
నరవరుల్లె జూడమమునాకని వాసిలజేసి భూమిలో
కరువునుమాన్పమంచు నిను గంటిఁకుతాధునజేసి బ్రోవవే
సరగునచిన్ని కాశయను పాదిన శ్రీరఘరామచంద్రమా॥ ౭౫

కరుణను బ్రోచుతెంజీవని గాంచితి నిన్ను ముదంబుమీరము
స్కరివరుని నివ్వభీషణుని కాకిని బ్రోచి నరీతినన్ను నీ
పరమప్రతిజ్ఞ దప్పకను భవ్యకృతినొని నన్నుగావవే
సరగున చిన్ని కాశయను పాదిన రామనృపాల చంద్రమా ౭౬

పరకోపంబున నంబరీషనృపతి న్వంచిన దూర్వాసు డ
త్తరి నేతెంచిన నిన్నుగూర్చి మదిలో ధ్యానింప రక్షించె

వరమాత్ముండవు నీవె కావెభువి నన్నాలింపవే శ్రీధరా
ధరజెల్వొందిన కొప్పునూరిపుర సీతారామధాత్రీశ్వరా ౭౭

గురుతరమైన వల్పులిడి కోమలినేలిన దీనరక్ష నీ
కరుణకు దోసిల్పొగ్గితిని కంజదళాక్ష ముకుండమాధవా
వరద దయానిధే పతితపావననామముసీంద్రపోషణ
సరగున చిన్ని కాశయను సాదిన శ్రీరఘరామచంద్రమా ౭౮

గురుతరమావిపద్దశలగుండుచునీ చరణాంబుజంబుల
నమరువకగొల్పుచున్న నయమాగ్గమొసంగవి దేమిచిత్రమో
సారనుతప్తచారహరి సోదర భవ్యదయాంతరంగ న
త్కరుణచు చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘరామచంద్రమా ౭౯

వరదుడవైన నీవె మునివగ్గమునీవె గురుండవీవె శం
కరుడవు నీవె భూతజనకాండము నీవనిభక్తిచేత నీ
చరణనరోజయుగ్మములు సంస్తుతి జేసిన నన్నుభ్రావవే
సరగున చిన్ని కాశయను సాదిన శ్రీరఘరామచంద్రమా ౮౦
మ॥ ధరలో వేల్పులనేకులుం గలరు నీదైర్యత్వమా దార్యసుం
దరచాతుర్యము లేరికైనగలవే దాక్షిణ్యచిత్రాబధా
స్కరచంద్రద్వయనేత్రదేవనుత నీసాంబాజ్యమేమందు ని
త్తరి నన్నేలవె కొప్పునూరిపుర సీతారామ ధాత్రీశ్వరా ౮౧

కరుణంజూడు మహాత్మనిన్ను గనగాకాంక్షించి నీసాటిసుం
దరు లెందైననులేరులేరినిల సత్కళ్యాణ వాగ్ధాటిచే
శరణఁటి న్బరికింపవే నను మహాసాంబాజ్యధారేయశ్రీ
ధర దామోదర కొప్పునూరిపుర సీతారామ ధాత్రీశ్వరా ౮౨

కొరగాదన్నభవత్కథామృతమునే గ్రోలంగ వాంఛింతునే
వరమాధుర్యకవిత్వమున్నులుకు దేవారాసి గంభీరభా

స్మరచంద్రద్వయ సేత్రసీ కృపకు నేకైవారముంజేతు ని
ధరజెల్వొందిన కొప్పనూరి పురి సీతారామ పృథ్వీశ్వరా ౮౩

పురుహుతుండుభవత్పదాంబుజములన్బాజించిబల్మారుసీనామ
ధురదివ్యామృతపానపారవశుడై మర్మాగుణస్పట్టినం [మా
గరరంగంబున ద్రుంచిమించెనట నీకారుణ్యమేమందు ని
ధరజెల్వొందిన కొప్పనూరి పురి సీతారామ ధాత్రీశ్వరా ౮౪

అరవిందాసన దేవతాళికి నీయాదార్యగాంభీర్య భా
సురచాతుర్యములెన్నరా దనగనిం సాంపొప్పవణింపము
మ్మరుడొనాకు వశంబె ధాత్రినిల సత్కుశ్యాణ ధౌరేయ శ్రీ
ధరనన్నేలవె కొప్పనూరి పురి సీతారామ రాట్చంద్రమా ౮౫

వరదుండీశుడ వంచు నిన్నెపుడు నేవణించియుష్మత్పదాం
బురుహద్వంద్వముల స్ఫుజింతు విలనదోగంబు మాకియ్యవే
వరచారిత్రరమాకళత్రనరదేవస్తాత్ర సద్వక్త్రీశ్రీ
ధరనన్నేలవె కొప్పనూరిపురి సీతారామధాత్రీశ్వరా ౮౬

శరమొక తెక్కుబెట్టినను శాత్రువుడాజినశించు నధికాకి
న్వీరివిగ దానమిచ్చినను విశ్వములోన ధనీకుడొను నీ
చతురము లెన్నశక్యమె ప్రసాదమొసంగవె భక్తపాల మం
దరధర కొప్పనూరిపురధామ ననుం గృవనేలురాఘ ౮౭

పురుషుడు దవణాంబొకటి పొందుగ సృష్టియొనర్చిదానిలో
గురుతరమైన రూపమును గొప్పగగల్గొనురీతి సీచరా
చరములలోన వెల్లుదువు సర్వమునీవయి భూరమేశ స
త్కురుణను చిన్ని కాశయనుగాచిన రామస్మపాలచంద్రమా ౮౮

స్త్రిరమతితో జగంబులను సృష్టియొనర్చి తదంతరంబులో
విరివిగ వెల్లుచుండువని వేడ్కునుతింతు భవత్పదాబ్జము

ల్గురుతరమైన నీమహిమ కుండలిరాజుకు నెన్నశక్యమే
సరసుని చిన్ని కాశయను సాదిన రామనృపాలచంద్రమా॥ ౮౯

సరహరి నిన్భజించుటకు నారదహానికైనై న శక్యమే
దురితుడనైన నామదికి దోచువిధంబున నిన్ను వేడితి
న్వరమొకటియ్యవే కలుషవర్గాములున్నను జెందకుండు ని
ద్ధర విభవంబొసంగు మురదైత్యవిదకార నృపాలచంద్రమా॥

విరివిగ భూతకోటులను వేడుకమీరగ నాటకాని వై
ఖరిని నటింపజేతువు ప్రకాశగుణాకర భక్తపాల నీ
నిరుపమమైన మాయగననేరక నల్వ భవచ్ఛతుండునై
బరగెను కొప్పనూరిపురిపాల ననుం కృపనేలురాఘవా॥ ౯౦

సరసిజనాభ నిన్నుగనకాలక మానవులెల్ల ధాత్రిలో
బారిబారిజచ్చుచు స్మరల బుట్టుటజూచి నిరంతరంబు నీ
నిరుపమమైన సన్నిధిని నిర్మలసౌఖ్యమొసంగుమంటి న
త్కరుణను చిన్ని కాశయనుగాచిన రామనృపాలచంద్రమా॥ ౯౧

మరణము జెందువేళలను మాధవ నీచరణంబుజంబుల
స్మరతునటంచు నీస్మరణ మాటికి మాటికి నేటిదాక నే
గురుతుగజేసినందులకు కోర్కెలొసంగెదవంచు నమ్మితి
న్కరుణను చిన్ని కాశయను గాచిన శ్రీరఘురామచంద్రమా॥

కడుసంసారపయోధిలోముడిగి దుష్కర్మంబులంజెంది యె
ప్పుడు దారిద్ర్యముచేకృశించితి మహిమ్నొల్పొందసాంబ్రాజ్యము
ల్యడిగా నిచ్చెదవంచువేడితిగదే వారాశిగంభీర నీ
యదుగుల్నమ్మిన బ్రోవవేమిటికి నిత్యానంద రాట్పంద్రమా॥

విరివిగ నీచరిత్రములు వేడ్కపఱించితి నీదుఃఖంత్తము
ల్గురుకృపచే స్మరించితిని గోపతివంద్య వదారవింద స

త్కరుణను జూడవేమిటికి కల్కవము ల్విడగొట్టి బ్రోవవే
సరగున చిన్ని కాశయను సాదిన రామనృపాలచంద్రమా ౯౧

అతులిత ధగ్మమూర్తి వనియూర్వలని న్వినుతించిరంచు స
త్కృతులు రచించి నీకొసగితి న్కృపజూచి ముదంబుమీర సం
తతము శుభంబులిచ్చినను ధన్యునిజేయవె విశ్వతుండ శ్రీ
పతివనిగొల్పు కాశయను పన్నుగ నేలిన రామచంద్రమా ౯౬

గురుకరుణా విశేషమున కొన్ని కృతుల్రచి యించినాడత
స్కరుడనుగాను నీచరణకంజముల న్వినుతించువాడని
ర్జరనుత నన్నుబ్రోవవె వ్రసన్నుడవై కడుభాగ్యమియ్యవే
సరసుని చిన్ని కాశయను సాదిన రామనృపాలచంద్రమా ౯౭

సమృతితోడ గైకొనుము సారెకువేడెద నీచరిత్రమే
నిమ్మహినుండగోరి రచియించితి మద్గురువర్యుడైన శ్రీ
తుమ్మలచెర్వు మల్లయను దోషవిదూరుని గొల్పినాడ జ్ఞే
మమ్మున కొప్పనూరిపుర మందిర రామనృపాలచంద్రమా ౯౮

కొండలరేనిబోలు సరికొండ కులాభరణుండ భట్టు వం
శుండల సత్కవిత్వవయ శోభితకోటమ రాజపుత్రుడ
న్నుడితుడన్ నృసింహస్వామి భక్తిరచించితి వృత్తపద్యము
ల్లండగ నేనొనంగితిని ధన్యునిజేయవె దీనరక్ష భూమండలిలోన
కాశయను మాన్యత నేలిన రామచంద్రమా ౯౯

ఘనమగురామచంద్ర శతకంబు నిరంతరము స్పృశించు స
జ్జనులు కృతార్థు లై సకల సంపదలంది యనంతరంబు వి
ష్ణుని సదనంబుజేరుదురు శోభనమొందుదు రిద్ధరిత్రోలో
వనజదళాక్షు సత్కృపను వాసిగమించుదు రెల్ల కాలమున్ ౧౦౦
శ్రీసీతారామాపకణమస్తు

కీర్తన

రామసద్గుణధామ శుభకామా । సూత్రామవందిత ।
 నామవిభవస్తోమరణభీమా । ప్రేమమీర నిన్ను నేను వేమరు
 ప్రాధికంచుచున్న నామొరాలించావదేమి నన్ను బ్రోవవేమి
 శేతు ॥ రామ ॥ ఘోరకల్మషదూరసువిచారా । సారాసనాభ
 సూరిజనమందార యువకారా । మేరుగిరిధీర నానేరమూ లెం
 చాక నేడు కూరిమీచే గావకున్న నారాయణుండవేర ॥ రామ ॥
 మందరోద్ధరమారనుందరా । పూణేందువదనా కుందరదన
 సనందనాచితా సందియబుమాని నిన్ను డెందమూన గొల్తు
 గోవిందము చికుండపోష వందనంబు జేతునీకూ ॥ రామసద్గుణ ॥
 శీలశోభనజాలమునిలోలా । భూపాలవాలఖల్యస్తోత్రవరచేలా ।
 మేలొసంగి కరుణజూడవేల భవ్యఫేలమా! పాలి దై వమానినిన్ను
 బ్రస్తుతింతురారవేగ ॥ రామసద్గుణ ॥ కన్నతండ్రివినీవె ఖగగామి!
 మన్నించవేనను నన్నుతింతును నిన్నునాసామీ । చెన్నుమీర
 కొప్పనూరి సీతారామచంద్రమా । చిన్ని కాశయాఘ్యనేలు
 పన్నగాళాయీవి నీవె ॥ రామసద్గుణధామ శుభకామా సూ
 త్రామవందిత నామ విభవస్తోమరణభీమా । ప్రేమమీర నిన్ను
 నేవేమరూప్రాధికంచుచున్న నామొరాలించావా నన్ను బ్రోవ
 వేమి శేతు ॥

శ్రీ రామార్పణమస్తు.

మంగళహారతి.

శ్రీరామరఘురామ శృంగార గుణధామ మంగళం జయ
 మంగళం ॥ సారాసజనలోల సన్నూతవరశీల మంగళం శుభ

మంగళం॥ సత్యవాగ్భూషణ శాత్రువశోమాణ మంగళం జయ
మంగళం॥ మందరగిరిధీర వందీతసువిచారమంగళం శుభమం
గళం॥ రతిరాజసుందార రమణీయ్య కంధరమంగళం శుభ
మంగళం॥ పండితసన్నిత భాసూర చారిత్ర మంగళం శుభమం
గాళం॥ ప్రహ్లాదసంరక్ష ప్రకటదుర్జన శీక్షమంగళం శుభమం
గళం॥ హరిసమరోష బ్రహ్మానందకర భాషమంగళం శుభ
మంగళం॥ వణితకేయూ రవారాళి గంభీరమంగళం శుభమం
గళం॥ ధారాణివరకొప్పు నూరి సీతారామమంగళం జయమం
గళం॥ చిన్ని కాశయ నేలి జెల్వొడదురఘురామ మంగళం శుభ
మంగళం॥

శ్రీ రామావళిం.

